

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Стіваришення "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувачеві вказано зазначити, що бажає звороту свого рукопису на случай його непомищення та залучити поштовий стемпель на його пересилку.

ПРО ОДНО ВАЖНЕ ЗАВДАННЯ.

ДО ВСІХ, ЩО ВИЗНАЮТЬ СЕБЕ КЛАСОВО-СВІДОМИМИ.

Це відноситься до всіх тих читачів, що не є панями без знаків наведення, ані "панями" в знаках наведення, а є собі прості робітниками та незалежними фермерами. Це, зрештою, відноситься до всіх тих, що визнають себе за класово-свідомих членів робітничої класи.

Надіємося, що ті, до кого це відноситься, належать до якихось робітничих або фермерських організацій. Хоча, нема чого скривати, що є й такі робітники та фермери, що називають себе "класово-свідомими", але до робітничих ні фермерських організацій їм не належать, а навіть буває, що робітничої преси не читають. До цих ми, розуміється, не звертаємося, ні класової свідомості їм не приписуємо.

Чи застановлялися, товариші, над питанням, чому то наша найважливіша організація, а імено — Українська Секція Комуністичної Партії Канади, порівняно з іншими нашими організаціями, має таке мале число членів, що далеко це не перевищує однієї тисячі? Чи старалися виникнути в це питання і дати собі на нього ясну відповідь?

Не сумніваємося, що кожний класово-свідомий робітник знає, що нема тепер в робітничій класі важнішої організації, як Комуністична Партія, яку слухно зведе своїм вождом, авангардом революційного пролетаріату. Але чи кожний товариш, що визнає себе класово-свідомим, старався і пробував стати членом Комуністичної Партії? Чи боляй допомагав чим небудь її праці? Це питання над якими пора вже застановитися.

КІЛЬКА СЛІВ ПРО КОМУНІСТИЧНУ ПАРТІЮ.

Комуністична Партія, це робітнича політична організація, що об'єднує змагання трудових мас до повалення капіталізму, встановлення диктатури пролетаріату, знесення суспільних класів і здійснення комунізму. Вона планово організує спільну акцію трудових мас для задоволення цілей і завжди веде перед і стоїть на фронтних позиціях в класовій боротьбі проти капіталізму. Її засади, її програма, є явним і дійсним висловом вимог трудових мас, докрити яких ці останні об'єднуються під її проводом.

Комуністична Партія дає про те, щоб всі робітничі організації, чи то трейд-юні, чи кооперативи, чи освітні організації, щоб всі вони служили одній і найважливішій цілі, а це — освободження трудових мас з капіталістичного ярма. Вона допомагає тим організаціям стати дійсно корисними для робітничої класи.

Комуни не лише дораджують всяким організаціям робити сик або так, але працюють в тих організаціях, жертвують їм свої сили і час на те, щоб вони розвивалися на добро і користь трудових мас, щоб ними не користувався ворог робітничої класи — буржуазія або його наймити — всякі політичні агенти, попи, реакційні робітничі провідники, соціял-зрадники тощо, щоб ті організації збагачували свідомість-знання робітників та фермерів та скріпляли їхні сили для боротьби з капіталізмом.

Членів Комунист. Партії за це переслідують, саджають по тюрмах, убивають, але вони не лякаються цього, охотно йдуть на муки і на смерть за велику справу визволення робітничої класи. Звичайно членами Комуністичної Партії є найсвідоміші і найбільш віддані робітничі справи люде. Тому то комунистичні й є здатні руководити робітничими організаціями і цілим робітничим рухом та користуються вони великим довір'ям трудових мас.

ПРО УКР. СЕКЦІЮ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Чим є Комуністична Партія для робітничих організацій і робітничого руху взагалі, тим для руху серед українських робітників і фермерів в Канаді і для їхніх організацій є Українська Секція Комуністичної Партії Канади. В ній гуртуються найсвідоміші товариші і найкращі наші сили. Вони скрізь ведуть найважливішу й найтруднішу працю в наших організаціях. На своїх плечах вони вдягають найбільший тягар всієї нашої організаційної і освітньої праці.

Тільки їх за мало. Їх повинно бути вже тепер в троє, в четверо більше в Українській Секції К.П.К. І може бути. Є вже досить гарне число настільки політично вироблених і класово-свідомих членів по інших наших організаціях, що можуть бути прийняті до У.С. К.П.К. І вони повинні там бути, бо це їхній обов'язок.

Не треба думати, що приналежність до котрої небудь з наших організацій, це вже вистарчає. Кожна з цих організацій має свої визначені цілі і між ними є тільки одна політична організація, що має програму іншу від прочих організацій, а це — Українська Секція Комуністичної Партії Канади. І ця організація стоїть напереді всіх прочих. Тому кожний свідомий робітник або фермер, член всякої іншої робітничої або фермерської організації, повинен просто змагати до того, щоб належно підготуватися і стати членом цієї нашої передової боєвої організації.

ТРЕБА ДОПОМОГТИ РОБОТІ УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ К.П.К.

А вже святым обов'язком кожної робітничої і фермерської організації і кожного класово-свідомого робітника та фермера допомагати чим можна роботі У.С. К.П.К.

Оце тільки що недавно звернулося Бюро У.С. К.П.К. до всіх наших організацій з закликом, щоб помогли фінансово організаційному і просвітному фондові Секції. Цій справі треба конше допомогти і кожний відділ усіх наших організацій повинен устроїти якесь підприємство на цю ціль. І то без далекого зловкраїття і безумовно. Де є відділи різних організацій, там можна зробити спільне підприємство, що й забезпечить крайній успіх.

Допомогою цьому фондові наші організації тільки в певній мірі відплатяться У.С. К.П.К. за велику роботу, яку її члени ви-

конують в їхню користь. Попри те дадуть змогу нашій найважливішій організації розвинути діяльність, від якої залежить розвиток і сила всего нашого руху.

БЕСКО ЗНИЖАЄ ПЛАТНЮ РОБІТНИКАМ.

Бритиш Емпайр Стіл Корпорейш'н (в скороченню — Беско), яка контролює всю тяжку індустрію в Новій Шкотії, знизила тисячам своїх робітників заробітну платню від 10 до 25 процент.

Робітники, що працюють в той компанії, як в її сталінках, так і в копальнях, мають найнижчу заробітну платню від всіх робітників в Канаді. Лише минулого року вони завзято боролися з тою компанією проти зниження платні. Почали вони страйком в сталінках в Сидней, який відтак поширився і на копальні 26 дістрикту. Робітники боролися завзято. Але проти них залучили всі темні сили капіталізму. Проти робітників вилановано було військ. поліцію, багатьох робітників арештовано і кинено в тюрму.

Не коронований цар майнерської юні, Луїс, відмовив всякої матеріальної допомоги майнерам, проголосив їх страйк поза законом і післав своїх наганячів між майнерські ради помагати агентам Беска, ломити страйк. Страйк зломали, а провідників страйку засудили на два роки тюрми, і тільки завзята кампанія канадійського робітництва заставила уряд звільнити їх.

А тепер Беско знов знижає робітникам заробітну платню. Знижає якраз тоді, коли ціни на збіжжя і на хліб йдуть в гору. Знижає, бо чуже за собою силу уряду і вірність зрадників робітничих лідерів. Знижає, бо має резерву імігрантів, яких тисячмама везуть капіталізму до Канади тільки з тою цілею і з готівими підписаними контрактами.

Але прийде колись пора і на Бески.

КІЛЬКО КОШТУВАТИМЕ ПРЕЗИДЕНТ ЗЛ. ДЕРЖАВ

Скільки-б ви, товаришу, думали — буде коштувати наступний президент Злуч. Держав? Я розумію не особу президента, але його вибір.

Бачите, особа президента сама по собі може й не багато коштувати. Але вибрати ту особу буде дуже багато коштувати.

Сьогорічні президентські вибори в Злуч. Державах, які відбуваються в листопаді, будуть дуже коштовні. Так ворожать самі політики. А ворожать вони на основі певних даних, на основі багачтва тих кандидатів, з яких кожний побирає свого кандидата.

Цього року є чотири кандидати на президента: републиканський — Кулідж; демократичний — Дейвис; прогресивно-републиканський — Ла Фолет; комуністичний — Фостер.

Коли говорити з доларової вартості кожного президента, то Фостера треба відставити на бік.

Ла Фолет думає і старатиметься дістати на свою кампанію три мільйони доларів. Це найбільший з буржуазної трійки кандидат. Газети доносять, що якийсь ньюйоркський жидівський соціяліст дає на виборчу кампанію Ла Фолета два мільйони доларів.

Та цур їм, з такими "соціялістами". Ходім до демократичного і чисто републиканського кандидата.

Вже само те, що за демократичним кандидатом, Дейвисом, стоїть славний "Тамани Гол", що Дейвис був дорадником спілки Моргана — свідчить, що Дейвис буде мати гроші на свою кампанію. Буде й мати і републиканський Кулідж.

Телеграма з Вашингтону з 24. липня каже, що сьогорічна президентська кампанія буде

коштувати таку суму грошей, як ще ніколи в історії. Та телеграма каже, коли Ла Фолет думає зобов'язати на свою кампанію три мільйони доларів, то що вже говорити про Дейвиса й Куліджа. В 1920 році ціла демократична партія не могла й снитися про таку суму, яку тепер думає зібрати "безпартійний" Ла Фолет.

Вище згадана телеграма з Вашингтону каже, що демократична партія цього року може легко зібрати на свою кампанію п'ятдесят мільйонів доларів. А републиканська може зібрати ще більше.

Кілько зберуть — біс їх знає. Хто забере ті гроші за кампанію? Кажуть, що найбільше забере радю, тобто та компанія, яка орудує в Злуч. Держав радіостанціями.

Схоже котрийсь з кандидатів (а кожний з них обов'язково схоже) говорити до виборців по радю — плати. Так плати, щоб аж нігіти було знати. А говорити по радю вони будуть дуже багаті. Дейвис навіть не збирається їхати по країні. Він каже, що може дістатися до людей скорше по радю, чим потягом.

І почнеться радіо-конкуренція, радіо-агітація і радіо-експлоатація. І буде вона коштувати величезні мільйони доларів. Буде коштувати стільки мільйонів доларів, що ними можна-б налатати американську кризу. Бо це буде боротьба капіталістичних груп за завоювання влади в свої руки. Завоювавши, вони нафтовими, буталгерськими та іншими "бізнесовими справами" вернуть своє веселство.

Тому такий дорогий президент в Злучених Державах.

Мусій.

ВІБРИКИ БУРЖУАЗНОГО СУДУ.

В Чехословаччині в м. Подєбрадах 23. травня ц. р. в місцевому адміністративному суді розглядалася справа філії спілки студентів-громадян У.С.Р.Р. в Чехословаччині. Першим пактом обвинувачення було те, що організація улаштувала на свято 1. травня "публичні урочисті сходини", не сповістивши про це поліцію; другим, що один з промовців на сходинах вголосив ніби-то протидержавне гасло: "Хай живе всевітня федерація!" буквальний зміст котрого стверджував один чеський детектив власною присягою. Голова ради філії, який відповідав на суді, виправдувався тим, що сходини ні в яким разі публичного характеру не носили; на них були присутніми лише свої члени, бо організація жадних публичних оголошень і о-

фіційних запрошень нікому із сторонніх осіб не робила. Тому, на його думку, святкування 1. травня організація виконала згідно всім вимогам свого статута. Шож торкається твердження детектива, то воно зовсім не відповідає дійсності, бо радичні визнають не есерівське гасло "Федеративний союз пролетарських держав. Все-ж не вважаючи на це суд знайшов необхідним покарати філію штрафом в 40 чеських корон, аргументуючи свій вирок тим, що сходина радичського студентства відбулась в помешканню суміжному ресторатору, де в той час було багато чеської публіки, яка завдяки тонкій деревляній стіні була невільним слушачем революційних промов, що й надало сходинам публичного характеру.

ПРАПОР ФРАНЦУЗЬКИХ КОМУНАРІВ ПІД ОХОРОНОЮ МОСКОВСЬКОГО ПРОЛЕТАРІАТУ.

В неділю, 6. липня о 12 годинах дня на Жовтневому полі в Москві відбулася урочиста передача прапору Парижської Комуни московському пролетаріату. Прапор привезено з Парижу і вручено французській делегації Конгресу Комінтерну — робітникам-металістам, гірникам, секретарем Сенської федерації тов. Костем. Цей прапор — розповів співробітник харківських "Вістей" т. Кост, — був одним з останніх, що повивав на барикадах Парижської Комуни. Точно встановити, на якій барикаді він був установлений неможливо, але в усюкому разі, мені напевне відомо, що він був взятий в останній мент одним з парижських робітників, котрий не побажав, щоб прапор попав до рук озвірих версалців. Свято зберігаючи прапор Комуни, робітник скрізь возив його з собою, в решті рещт, йому вдалося вибратися до Лондону і де-який час прапор лишився там. Потім цьому робітникові вдалося звільнитися від переслідування реакції. Перед своєю смертю робітник передав прапор Едвардові Валіану, члену центрального комітету Парижської Комуни. Валіян віддав прапор міжнародній соціалістичній партії й він лишився в Парижі в 20. секції партії. Коли 20-та секція висловилася за приєднання до Ш. Інтернаціоналу, прапор перейшов до комуністичної партії. До прибуття тов. Коста в Москву прапор знаходився в бюрі 20. секції на вулиці Пля. Це є типова пролетарська вулиця Парижу — вузька й покручена, з темними й непривабливими будинками. Одне населення цієї вулиці, що належить до справжнього парижського пролетаріату, завжди готове на живу революційну відсіч. Пра-

пор Парижської Комуни потім був відданий до схову тов. Туркадові, старому комунареві, що брав участь в боях коської Комуни московському пролетаріату. Необхідно сказати кілька слів про тов. Туркада, котрого всі по-простому звать "дядько-Туркад". 20. секція рішила взяти на своє утримання цього представника і учасника боїв 1871 року й можна сказати, що до цього часу він може бути прикладом багатом молодим товаришам, оскільки він ще бадьорий і дужий духом. Фактично т. Туркад повинен був сам привезти прапор до Москви, але на жаль через труднощі з одержанням паспорту, цього не вдалося здійснити. На одному із своїх зібрань, 20. секція рішила передати дорогий прапор комуни, московській раді. Але перш, ніж відіслати прапор до Радянської Росії, було вирішено дати змогу пролетарям Парижу попрачатися з прапором і поклястися в вірності російській і світовій революції. Прохання було урочено на 25. травня — поминаний день кривавого тижня 1871 року. 100 тисяч робітників пройшли перед старим прапором, навколо якого згуртувалися останні, що лишилися живі, комунари. На протязі 5-ти годин по-при прапор пройшли парижська секція комуністичної партії, профспілки й комсомольці. Із дав демонстрантів часто лунали вигуки "хай живе комуна", "хай живе Радянська Росія". По-при маленький червоний прапор і старий прапор проходили численні лави робітників і робітниць Парижу й їхні вигуки означали разом і відданість пошани тим комунарам, що загинули, і привітання російським товаришам, котрі продовжували й довели до кінця справу Парижської Комуни.

ПОЖИВИТСЯ НЕ ВДАСТЬСЯ.

В харківських "Вістях" з 8. липня читаємо наступну передову статтю, яка в коротці ясно суває економічний стан Радянського Союзу в зв'язі з сьогорічним недородом.

Посуха й шкідники цього року винили лихо де-яким районам України та Р.С.Ф.Р.Р. Звичайно, нема й мови про повторення недавніх голодних років. Загальний хлібний біланс цього року буде, очевидно, не меншим, аніж минулого року. Проте вже зараз виявляються рішучі заходи, щоби ушкоджені райони не так остро відчували рівномірність росподілу врожаю. Вже зараз Губвінкомми губерній, де є такі райони, активно беруться за справу організації допомоги, асигнуючи значні суми на забезпечення оживих засів та збереження робочої й племінної худоби. Для надання цій роботі планового й ударного характеру створено при Раді Народних Комісарів спеціальну комісію з великими повноваженнями. Можна сподіватися, що енергійною й спільною роботою нам вдасться підняти врожай.

Очевидно, що саму роботу треба буде провадити й провадитиметься енергійно, спільно, але в плані загальної господарчої роботи. Основні її задачі лишаються тими ж самими, тільки, по-декуди й на де-якій Асс. більш яскраво підкресленими. Як було так і в першому завданні оволодіння ринку державними й кооперативними органами, щоби не дати нагоди нажитися приватним спекулянтам на скрутні селянства, що постраждало. Як було так і в першорядній вагі завдання — зміщення операції, що може організувати як закупку, так і розподіл збіжжя. Як було так і в величезним завданням — поширення сільсько-кредитових операцій. Нарешті, як було так і в плані роботи радянського апарату — агро-пропаганда й агро-доломога.

Загальний стан нашого господарства, що за останній період помітно змінилось, долина чинитиме вплив на цей раз обійтися без якихось надзвичайних заходів, не звертаючись за допомогою ані до організації типу славнозвісного прокопачівсько-куковсько-кишківського "Громадського комітету" ("Продукши"), за котрими ховалися політики й політичні спекулянти, ані до "американських дядюшок", що від виглядом допомоги організували в нас економічну розвідку на користь американського капіталу. Обійдемося, мабуть без них, силами радянського апарату й силами наших дійсних робітничо-селянських громадських організацій, — особливо кооперативів.

До речі, про "американських дядюшок". В Америці містер Юз знов розпочав шапелену кампанію проти визнання С.Р.С.Р., спекулюючи на тому, що, мовляв, там знову має бути голод. Ліберальний голова французького уряду пан Ерріо, що ще так недавно приїздив до Москви й потім дурив своїх виборців обіцянками негайного визнання С.Р.С.Р., теж шось не поспішає з визнанням. Не дурно, мабуть, де-які остроловиці з французьких гумористичних журналів пропонували на франкові вибити портрет американського мільярдера Моргана... А потім — одна справа давати обіцянки перед виборами до парламенту й призначенням на голову уряду, а інша справа тримати своє слово, добившись портфеля й наюхавши перспективи вигідної спекуляції на недороді. Тут психологія буржуазного політика однаковійська з психологією нашого базарного рвача-спекулянта. Але й одним і другим поживитися не вдасться.

Хто читає той знає! А хто читає "Українські Робітничі Вісті" той два рази знає. Тому я читаю цю робітничо-фермерську газету і другим раджу. Читайте "Укр. Роб. Вісті".

КАЗКА НЕ КАЗКА, А ТАК СОБИ — ІСТОРІЯ.

(Фейлетон.)

Саме на веселому періоді перервав я свою "казку не казку, а так собі історію". Не з доброї воли зробив я це... Війна леребіла. Десять літ якраз як війна дочалася, то-ж не до веселих історій було.

Сподіюся, що ви не забули на чому я спинився. На веселому періоді.

Ось як відбувався той веселий період: Вибрали яснокаменські фермери незалежного робітничого посла, що в парламенті їх заступає, щоб дорого їм збудувати, щоб добро їм зробив.

А на свою околицю вибрали рифа, який має йому помагати. Вибрали й чекають.

Аж чують: дорого провадять, піском посилають. П'ятьдесят тисяч доларів на ту дорогу позичили і провадять.

Проводять. Тільки не між фермерів, не між фермерською землею. Проводять її впрст з Вінніпегу до Лек ду Бонет навіпрстеч, попри залізницю, попри електричну лінію, поміж компанійною землею, далеко від яснокаменських фермерів.

Загули фермери:

— Що це?

— Дорога — відповідають їм.

— Що це? — питають свого посла.

— Дорога — відповідає.

— А ти-ж казав, що вона буде коло нас?

— Ну то що-ж, ще казав? Я незалежним.

— Шож тепер буде? — питають фермери.

— А що буде — грошей заробите. Ідьте пісок та гравел возити на дорогу — кажє до них посол, кажє до них і риф.

— А й справді грошей заробимо — загули фермери і поїхали пісок і гравел на дорогу возити, щоб добре було вінніпегським панам до озера та водоспадів автомобілями їздити.

Збудували дорогу, і гроші проїдали. Вінніпегські пани тою дорогою до озера і до водоспадів автомобілями їздять, а фермери по \$70.00 такси на рік платять і до міста дістатися не можуть. Бо дорога їх винищула.

І думають фермери: ліса у нас — хоч загорис, води — хоч утопися, а хліба нема — хоч сказися.

Почали копати рови, щоб хоч трохи місцевість осушити, та свою пішоходну до міста дорогу вкоротити.

Прокопали, осушили. А видше них була друга велика баюра, яка панську дорогу розминувала.

Прийшов до них риф і кажє:

— Хочете ще заробити?

— Хочемо.

— Ідьте рови копати, воду від дороги (панської) спускати.

Пішли. Прокопали. І не огляділись, як ціле озеро води спустили у свою баюру і самі себе знов від міста відіразили.

Почухалися там де не свербить.

А потім подумали: треба перекопати великого і довгого рова і спустити ту всю воду до великого озера, що на північ.

Порадисися люде. Ще добре, що порадисися, бо люде сказали, що озеро є 7 стін видше від їх баюри і якщо вони прокопають ров, то не баюра потече в озеро, але озеро потече в баюру. І тоді прийдесть їм будувати Ноів ковчег і ним возитимця до міста.

Посумніли фермери: дороги нема, податок плати, пішком до міста корчачи ходи і водою броди... Господи, чи бачиш нашу кривду?

Мовчить господь... Будемо мовчати аж до слідуючого числа і ми.

Куркуленько.

ЯК ЗМІНЯТИ АДРЕСУ.

Коли переїдете з однієї місцевості до другої або перенесете з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цьому не вистарчить подати тільки нову, але конше потрібно подати і стару Вашу адресу.